

Saqueo de Cangas polos turcos

Polo camiño aí vén un home;
aínda vén lonxe, lonxe, lonxe.
Eu non sei se anda ou se corre,
porque vén lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Hai moito tempo que nos deixou
alá pra lonxe, lonxe, lonxe.
Anda na guerra polo Señor
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Viñeron os mouros arrenegados
alá de moi lonxe, lonxe, lonxe.
Todo arrasaron, e estaba el
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Aqueles homes eran uns demos
alá de moi lonxe, lonxe, lonxe.
Todo levaron e nós fuximos
alá pra lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

O altariño de noso Dios
que mora lonxe, lonxe, lonxe,
quedou coma noitiña sin sol
fuxido lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Entre penedos e entre touzas,
alá moi lonxe, lonxe, lonxe,
levamos a Cristo c'outras cousas,
alá pra lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

E os mouros arrenegados
foron detrás lonxe, lonxe,
e aqueles penedos rodeados
(era moi lonxe, lonxe, lonxe).

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

"¡Pobres de nós!", todos berraban
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.
"¡Válenos, Cristo!", apelidaban
era moi lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

E "¡Cristo!", apelidaban
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.
Mira que eses por ti non chaman,
diciamos lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Xa dos penedos na buratiña
alá moi lonxe, lonxe, lonxe,
víanse as caras de tal xentiña;
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

"¡Cristo! ¡Cristo!", todos a unha
dixemos lonxe, lonxe, lonxe.
E esmagada aquela xentiña
quedou alá lonxe, lonxe, lonxe.

¡Quen fora galgo,
quen fora paxaro,
quen fora vento!

Ben te vin vir polo camiño
alá moi lonxe, lonxe, lonxe.
O Cristo amparounos, meu queridiño,
e fóronse lonxe, lonxe, lonxe.

Anónimo

A) *Saqueo de Cangas polos turcos*

- Escribe en dúas columnas e en orde cronolóxica as accións dos turcos e mais a dos veciños.
- Como son caracterizados os "mouros"? Cal é o principal motivo que fai que o narrador os vexa como os "outros"?
- Localiza no texto: símil, anáfora, reduplicación, hipérbato.

B) *Pranto da Frouseira* (libro de texto, p. 153)

- A que feitos históricos se refire? Recolle ordenadamente os que están presentes no texto.
- A quen corresponde a voz poética? Que perspectiva do conflito amosa? Ten en conta a comparación que se establece entre o Mariscal e Xesús.
- Localiza no texto: metáfora, personificación, antítese.
- Analiza a métrica e a rima. Que tipo de composición é?

C) Creación. Modifica este fragmento dunha crónica inserindo algúns dos recursos vistos (especialmente anáfora, reduplicación e antítese) coa intención de achegar viveza e/ou dramatismo.

Dende ás 19:30 horas, os aforristas que ocupan dende hai seis meses o Concello de Gondomar en reclamo da devolución dos seus cartos atrapados nas caixas galegas, reciben o apoio das plataformas do Condado - Paradanta, O Salnés, Baixo Miño, O Rosal (desaloxados esta mañá do Concello que ocupaban), e de centos de afectados e veciños do Val Miñor. O xa tradicional "concerto" de pitos e bucinas acompaña a marcha xunto con consignas nas que piden ás autoridades que obriguen os bancos a devolver a totalidade dos cartos roubados aos aforristas.